

РЕШЕНИЕ

№ 1345

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **258** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Раздел I, Глава десета на АПК, във връзка с чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите.

Образувано по жалба на ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ „УПРАВЛЕНИЕ И СТОПАНИСВАНЕ НА ЯЗОВИРИ“, представлявано от изпълнителен директор срещу дадени с констативен протокол № 03-01-65/21.10.2022 г. в частта „По осъществяване на безопасна техническа експлоатация“ от част V „Предписания“, издаден от инж. С.-старши инспектор и инж. И. – старши инспектор в Регионален отдел /РО/ „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ /НЯСС/-„С. България“, офис –В. към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/.

В жалбата се излага становище, че ДАМТН не разполага с материална компетентност по издаване на такива предписания; предписанията са незаконосъобразни; допуснати съществени процесуални нарушения при издаването им, тъй като са лишени от мотивна част към тях. Като нарушения на материалния закон се сочи, че председател на ДАМТН има контролни правомощия по ЗВ и наредбата по чл. 141, ал. 2 от с.з., които са конкретизирани в чл. 190, ал. 4 от ЗВ и чл. 117 от НАРЕДБА за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. Компетентността на председателя на ДАМТН и на оправомощени от него лица била изчерпателно определена, като не предвижда да се дава предписание за извършване на ремонтни дейности по съоръженията към язоворите. Компетентен орган за такива предписания според оспорващ били местни комисии, назначавани по

реда на чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 от ЗВ. Според оспорващ в оспорваните предписания нямало описани фактически обстоятелства, от което да се извлече правната обосновка на акта. Непосочването на обстоятелства, от които да е установена необходимостта от издаване на предписанията води до нарушаване формата и оттам до опорочаване на дадените предписания. Иска се оспорените задължителни предписания да бъдат отменени като незаконосъобразни. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна по оспорването – административния орган, издал оспорените предписания – представители на ГД НЯСС - старши инспектори в Регионален отдел /РО/ „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ /НЯСС/-„С. България“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор чрез процесуалния представител е постъпило писмено становище, в което са изложени подробни доводи, обосноваващи компетентност на органите да дадат оспорените предписания, както и законосъобразност на последните. Моли се жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение както и се прави възражение за прекомерност на възнаграждението на оспорващата страна за намаляване до минимален размер, ако се уважи жалбата.

Не се спори по делото, че по отношение на язовир „Г.“, [населено място], [община], ДПУЯС, видно от приложени А. 3754/2019, обхващащ ПИ 17453.32.145 е собственик на язовирната стена и на съоръженията към нея.

Видно от приложените по делото Заповед № 776/21 г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица И. С. и Ив. И. в Регионален отдел /РО/ „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ /НЯСС/- „С. България“, на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ във вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН /H<https://www.damtn.government.bg/> са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и / или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

От приложената административна преписка е установено, че на яз. „Г. – 145“ са извършвани няколко проверки от компетентни органи. На 08.03.2022 г. е съставен протокол № 8-ТП-03 по възложена проверка от изпълнителен директор на ДП УЯС за установени неизправности и заключение, че съоръжението като цяло е неизправно – частично работоспособно. Дадени са предложения за ремонт - почистване входна шахта на ОИ; ремонтиране на шахта на ОИ в сух откос и реконструкция на преливен тракт.

На 20.09.2022 г. по възложена проверка от изпълнителния директор на жалбоподателя, на язовир „Г.-145“ е осъществена проверка, при която от назначената комисия е установено, че съоръжението е неизправно – частично работоспособно. Като причини за частичната работоспособност са констатации на комисията, като са дадени указания за извършване на ремонтни дейности: почистване входна шахта на ОИ; ремонтиране на шахта на ОИ в сух откос и изготвяне на проект за възстановяване на енергогасител. Планиран срок за изпълнение – 2023 г.

Следваща проверка на язовира, но от ГД НЯСС при ДАМТН е извършвана на 20.10.2022 г., за резултатите от която е съставен протокол, в който са обективирани

обжалваните предписания. Предписанията са дадени в р. V, т. 2 от протокола, като е даден месечен срок за всяко от тях за привеждане на съоръжението в изискванията по привеждане на язовирната стена и съоръженията към нея. Следва да се отбележи, че извън теренната проверка, повод за дадените предписания са документални проверки по предходни проверки от ангажирани с безопасността на съоръженията органи – комисия, назначена от областен управител.

Жалбата е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна-адресат на предписанията и при наличие на правен интерес.

При разглеждане на жалбата по същество, съдът след като извърши проверка по чл. 168 от АПК, прави следните правни изводи:

оспореното „предписание“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено активно поведение, подробно описано в предписанията, като му е даден съответен срок за изпълнение и му е указано да докладва за изпълнението на ДАМТН.

Направеното волеизявление е с властнически характер и създава конкретно задължение за адресата. Така формулирана разпоредителната част на протокола в частта предписания изисква конкретно поведение от собственика на имота и не предполага издаване на последващ акт. Ето защо оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК вр. чл. 190 а, ал. 1, т. 3 ЗВ и подлежи на съдебен контрол. Жалбата срещу предписанията е подадена в срок и е процесуално допустима.

Настоящият състав приема, че редът за издаване на процесния констативен протокол, предвиден в Закона за водите, е спазен, защото представител на собственика на язовира, е присъствал на проверката и се е запознал с направените предписания, като не е направил и възражения по установеното.

Оспорените предписания са дадени от надлежно оправомощени от Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. Съдът намира за доказано по делото, че оспорените предписания са дадени от материално компетентни длъжностни лица като контролни органи, при наличието на териториална и времева компетентност. За констатациите от проверката е съставен Констативен протокол, като задължителните предписания са дадени именно с него, с което са спазени изискванията на чл. 190б, ал. 1 от ЗВ.

Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Предвид това правилно оспорените предписания са дадени на ДПУЯС като собственик на язовирната стена на яз. „Г. – 145“.

По отношение на оспореното предписание по т. 2, част V „По техническа експлоатация“ от КП № 03-01-65/21.10.2022 г. съдът намира, същото за дадено при ясно изразена воля на органа относно документа, който трябва да се представи и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание. П. намира законната си основа в разпоредбите на чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 от ЗВ, във връзка с чл. 10б, ал. 4, т. 2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние /Наредбата/. По делото не са ангажирани

доказателства, от които да се установява, че към деня на проверката 20.10.2022 г. от страна на жалбоподател са били извършени ремонтно възстановителни дейности, за което да е съставен към този момент протокол, че съоръженията може да се приемат за безопасни за техническа експлоатация. По делото не са ангажирани и доказателства за представянето на такъв протокол на ДАМТН, както в хода на проверката, така и в срока на изпълнение на предписанието. Решаващи за съда са и резултатите от проверката на място от съставителите на протокола. По изложените съображения, съдът приема посоченото предписание за дадено при правилно приложение на материалния закон.

Със ЗВ се уреждат обществени отношения, свързани с техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. В изпълнение на задължения по закон, ответния административен орган, извършва дължимата проверка и при установени повтарящи се несъответствия издава оспорваните предписания, именно за това да са спазени изискванията за безопасна техническа експлоатация. Предвид това, съдът приема предписанието за дадено и в съответствие с целта на закона.

Съдът намира за необходимо да посочи, че предписанието е дадено за установено несъответствие, за което е бил определен срок за изпълнение, което не е извършено, като с издадените предписания за следващ път се разпорежда дължимо фактическо действие по всяко установено несъответствие. При тези данни по делото посоченото предписание, с така даденото съдържание е изцяло в съответствие с чл. 190а ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗВ. С оглед на това, че задължителните предписания като принудителни административни мерки имат освен преустановителна, но и превантивна цел съдът намира същите за законосъобразно издадени. Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено лице от председателя на ДАМТН се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение – чл. 190а, ал. 2 от ЗВ е те да ги изпълняват. Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършени проверки и всички реквизити във връзка с относими факти са изяснени. Спазени са правилата по чл. 35 от АПК, поради което съдът намира дадените предписания за фактически обосновани.

Въз основа изложеното, съдът приема оспорените предписания за законосъобразни. Разпоредбата на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ регламентира и правомощието на контролния орган да определи срок за изпълнение на предписанието, като при упражняване на това си правомощие органът разполага с оперативна самостоятелност. Преценката на органа относно продължителността на срока на предписанието, подлежи на съдебен контрол само относно спазването на минималния праг на срока, и то в случай, че такъв е законово регламентиран. В конкретния случай ЗВ не регламентира такъв срок. Предвид установеното бездействие от страна на жалбоподател, което не се оспорва с представяне на доказателства за извършени ремонтни дейности по съоръженията, както и при проверката на 20.10.2022 г. съдът следва да отхвърли жалбата като неоснователна

Съдът намира жалбата на ДПУЯС срещу оспорените с нея задължителни предписания дадени и с Констативен протокол № 03-01-65/21.10.2022 г. за изцяло неоснователна и следва като такава същата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, чл. 24 от НЗПП на ответника по оспорването да бъде присъдено юрисконсултско

възнаграждение в размер на 100 лева.

Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], срещу ПРЕДПИСАНИЯ, дадени с Констативен протокол 03-01-65/22.10.2022 г., в частта „По осъществяване на безопасна техническа експлоатация“, издаден от инж. С.-старши инспектор и инж. И. – старши инспектор в Регионален отдел /РО/ „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ /НЯСС/-„С. България“, офис –В. към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/.

ОСЪЖДА Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

съдия